

انگار یکی از ما باید نقش قربانی را منقش شود
وگرنه این نقاشی ناتمام را به حراجمان خواهند گذاشت

انگار یکی از ما باید اندازه اش را دور اندازد
وگرنه این تصویر نامتصور را در قاب هاشان قیچی می کنند
و کفر بی اندازه ی قاب ساز را بالا می روند
که چرا اندازه نیست

اندازه نیستیم هم سران، پدران، فرزندان
که عشق را همیشه در رخت خواب می اندازید
عشق گاهی تمام شب بیداری قصه می کند
عشق گاهی نیاز به خوابیدن نمی داند
عشق گاهی چنان بیدار هم چنان می ماند
تا یک بار برای همیشه بخوابد

و شاید آن روزی باشد که سنگ های شما
آخرین سار. این آخرین تک درخت را سنگسار کنند

رتردام، اکتبر 2007